

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Ζ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 4, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*» (δὺς) καὶ «*Οὐκ ἐπηρεχύνθη*» (ἅπαξ) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Σοφίας ἐραστής*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*». Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*¹.

1. Ἐὰν ὑπάρχῃ λιτή, εἴθισται ἐν Κύπρῳ αὕτη νὰ τελεῖται ὡς ἐξῆς: Μετὰ τὰ ἀναγνώσματα, τὰς δεήσεις, τὸ «*Καταξίωσον*», τὰ πληρωτικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν· «*Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*», ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς, γίνεται λιτανεὶα πέριξ τοῦ ναοῦ. Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν ναὸν (ἢ εἰς τινὰς κοινότητας πρὸς τῆς

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς·
«Οὐκ ἐπηρεχύνθη ὁ πανάγαθος».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τοῦ
ἁγίου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μορφὴν ἀναλ-
λοιώτως»².

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ δ' ἤχου, ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου
καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Τρισάγιον. Τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν
ἀναλλοιώτως» καὶ ἀπόλυσις.

Ὑμνος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, ἐν ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ α' τοῦ
ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ἐν ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν,
τὸ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ Μηνναίου.

δυτικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ), ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐκφωνεῖ τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός,
τὸν λαόν σου» καὶ τὰς λοιπὰς δεήσεις ὡς συνήθως. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα πο-
λύελε», οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ τροπάρια· «Πρόσδεξαι, Κύριε» (βλ. σελ. 271-272 τοῦ
παρόντος), τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀσπαζομένου τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς ἑορτῆς ἢ
τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου. Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ.

2. Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἄρτοκλασία, αὕτη τελεῖται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὡς ἐξῆς:
μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ ὁ πρῶτος τῇ τά-
ξει, κρατῶν τὸν θυμιατόν, ψάλλει τὸ τροπάριον «Θεοτόκε Παρθένε» κύκλῳ τοῦ
τετραποδίου ὅπου οἱ ἄρτοι. Ἀκολουθῶς λέγει τὴν εὐχὴν τῶν ἄρτων καὶ ψάλλεται
τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς. Εἴτα
λέγει τὴν εὐχὴν τῶν κολλύβων (ἐὰν ὑπάρχουν) καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «Εἶν τὸ
ὄνομα» ἐκ γ'.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου³.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος εἰς 4 μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», ὁ τῆς ἑορτῆς εἰς 2⁴ ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6 ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἴτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἐξανοίξας τὸ στόμα». Δόξα· «Πᾶσαν ἡρδευσας τὴν οἰκουμένην». Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: (διπλαῖ)· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ· «Στείβει θαλάσσης».

Σημείωσις: Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

ᾠδὴ α' πεξή: δεξιὸς χορὸς. ᾠδὴ α' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορὸς.

ᾠδὴ γ' πεξή: δεξιὸς χορὸς. ᾠδὴ γ' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορὸς, τὸ τέλος ὁ δεξιός.

ᾠδὴ δ' πεξή: ἀριστερὸς χορὸς. ᾠδὴ δ' ἱαμβική: δεξιὸς χορὸς, τὸ τέλος ὁ ἀριστερός.

3. Διὰ τοῦ ὅρου «ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου», ἐν ταῖς ἐκτὸς τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς, ἐννοοῦμεν τὴν ἀκόλουθον διάταξιν: μετὰ τὸ προκείμενον τῶν ἀναβαθμῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ». Οἱ χοροὶ τὸ «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον» (τρὶς). Ὁ διάκονος· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ..., Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν». Ὁ ἱερεὺς· «Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν». Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐκ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς ἀγίας Τραπεζῆς τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ψάλλεται ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ ν' ψαλμός. Ψαλλομένου τοῦ στίχου «Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας», ὁ ἱερεὺς φέρει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετὰ τὸ πέραν τοῦ ν' ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς χορὸς· «Δόξα ..., Ταῖς τῶν ἀποστόλων», ὁ ἀριστερός· «Καὶ νῦν ..., Ταῖς τῆς Θεοτόκου», ὁ δεξιός· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ..., Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς». Ὁ διάκονος· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς».

4. Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», ὁ τῆς ἑορτῆς ἄνευ τῶν εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἰδὴ ε' πεξή: δεξιὸς χορός. Ἰδὴ ε' ιαμβική: ἀριστερὸς χορός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
 Ἰδὴ ς' πεξή: ἀριστερὸς χορός. Ἰδὴ ς' ιαμβική: δεξιὸς χορός, τὸ τέλος ὁ ἀριστερός.
 Ἰδὴ ζ' πεξή: δεξιὸς χορός. Ἰδὴ ζ' ιαμβική: ἀριστερὸς χορός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
 Ἰδὴ η' πεξή: ἀριστερὸς χορός. Ἰδὴ η' ιαμβική: δεξιὸς χορός.
 Ἰδὴ θ' πεξή: δεξιὸς χορός. Ἰδὴ θ' ιαμβική: ἀριστερὸς χορός.

Ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἦχον δ' καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων ὡς ἀκολουθῶς⁵:

Ἡ θ' ὥδῃ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος εἰς 4, ὁ εἰρμὸς ἄνευ στίχου, τὰ ἐπόμενα δύο τροπάρια μετὰ τοῦ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε» καὶ τὸ θεοτοκίον μετὰ τοῦ «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἡ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς ἄνευ τοῦ εἰρμοῦ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα».

«Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα».

«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τὰ ἔνδοξα».

Καὶ ἡ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου εἰς 4, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν».

«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν».

«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

«Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».

«Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας».

«Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».

«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

5. Τὸ T.M.E. παραλείπει τὴν Τιμιωτέραν καὶ ὀρίζει νὰ ψαλοῦν εἰς τὴν θ' ὥδῃ μόνον οἱ κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ ἀγίου. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἰς τὰς προηγουμένας ὥδας ἐπάλη καὶ ὁ ἀναστάσιμος, λογικὸν εἶναι νὰ ψαλῇ καὶ εἰς τὴν θ'. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν Τιμιωτέραν, αὕτη παραλείπεται μόνον ὅταν ἡ ἐορτὴ τύχη ἐν καθημερινῇ.

Ἐξαποστειλάρια⁶: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», τοῦ ἁγίου·
 «Φιλοσοφίας ἔρωτι» καὶ τῆς ἑορτῆς· «Τὴν σάρκα περιτέμνεται».
 Αἶνοι: ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἡχου 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου (2 τῆς
 ἑορτῆς καὶ 2 τοῦ ἁγίου), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:
 «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
 «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».
 Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις». Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη»⁷.
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἑξῆς:

Ἀντίφωνον α'

«Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
 σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

6. Τῶν ἑξαποστειλαρίων προηγείται τὸ ἐφύμνιον· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν»
 ὡς ἑξῆς:

Δεξιὸς χορὸς· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἀριστερὸς χορὸς· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Δεξιὸς χορὸς· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑποῦται Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
 προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

Ἀριστερὸς χορὸς· «Ὅτι ἅγιός ἐστιν».

Αὕτη ἡ τάξις τηρεῖται καθ' ἀπάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐξαιρουμένων
 τῶν Κυριακῶν Γ' ἕως Σ' τοῦ Πάσχα.

7. Τὰ Τυπικὰ τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Βιολάκη καὶ τοῦ Γεωργίου Ρήγα ὀρίζουν τὸ
 τῆς ἑορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ», τὰ δὲ λοιπὰ Τυπικὰ τὸ «Υπερευλογημένη».
 Ἐνταῦθα τηρεῖται ἡ δευτέρα διάταξις, καθόσον οὐδέποτε παραλείπεται τὸ θεο-
 τοκίον «Υπερευλογημένη», ὅταν ἐν Κυριακῇ ψάλληται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία.

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιášθω ἡ γῆ,
σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς*».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς*».

«Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς*».

«Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς*».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

«Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

«Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

«*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

«Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε
ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιáσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».

«*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτικά· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*», «*Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν*», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτηι μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τῶν κανόνων).
Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς· «*Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν*» (Κολ.
β΄ 8 – 12).

Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· «*Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες*» (Λουκ. β΄ 20 – 21,
40 – 52).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

Εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «... καὶ πάντων καὶ πασῶν», εἴθισται νὰ ψάλλε-

ται εἰς ἥχον β' τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου·

«Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστιν τοῦ Δεσπότη, τὸν φω-
στῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασι-
λειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς ἥχον β'
τὸ κάτωθι τροπάριον·

«Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων.
Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα»⁸.

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως». «Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις
ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε».

Ὁ α' χορὸς· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Ὁ β' χορὸς· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ὁ α' χορὸς· Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος β'

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ
ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότη-
τός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου,
πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

8. Ὁ ἀρχαῖος ὕμνος οὗτος (εἰσῆχθη ἀπὸ τοῦ 624 μ.Χ.) διατηρεῖται ἕως τῆς σί-
μερον, ψαλλόμενος εἰς τὰς ἱερὰς μονὰς καὶ εἰς ἄλλας Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας. Ὁ
ὕμνος καλύπτει φιλανθρώπως, ἀλλὰ πρὸ πάντων λειτουργικῶς, τὸν χρόνον ὅστις
ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν μεταφορὰν ὑπὸ τῶν λειτουργῶν, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, μετὰ
τὴν ἐκφώνησιν· «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», τῶν τιμίων δώρων, εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν,
χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ ἐκφωνοῦν καθ' ὁδὸν τὰς μετὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν κοινωνίαν
εὐχαριστιακὰς προτροπὰς· «Ὁρθοί· μεταλαβόντες».

Ὁ β' χορός· Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφύζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντάς σοι τῷ μόνῳ δεσπότῃ καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Οἱ χοροί· Τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν, τὴν πόλιν καὶ νῆσον ταύτην...».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἅπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νο-

ούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτίνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέῳ ὄμματι ἐπίβλεπον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιατέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ις' ἐβδ. Λουκᾶ.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης, Θεαγέ-
νους ἱερομάρτυρος, Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ἐπισυνάπτονται οἱ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ γίνεται μέχρι καὶ τῆς 5ης Ἰανουαρίου.

3. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων Ο΄ (70) ἀποστόλων, Χρυσάνθου καὶ Εὐφημίας μαρτύρων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Χρυσάνθου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων, Συγκλητικῆς ὁσίας.

Νηστεία - ἀποχὴ οἴνου καὶ ἐλαίου

Τῷ πρωΐ, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι τῶν Θεοφανείων, ὡς ἑξῆς·

Ὑμνος Α΄

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ σὺράνιε*». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· «*Ὅτι σοῦ ἐστίν*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς Α΄ Ὑμνολογίας. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν ..., Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς*» (γ΄), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ΄). Δόξα· «*Ἀπεστρέφετό ποτε*». Καὶ νῦν· «*Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη*». Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως·

Ὁ α΄ χορὸς· τὸ α΄ ἰδιόμελον· «*Σήμερον τῶν ὑδάτων*» (ἄνευ στίχου).

Ὁ β΄ χορὸς· τὸν στίχον· «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιῆμ*» καὶ τὸ β΄ ἰδιόμελον· «*Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ*».

Ὁ α΄ χορὸς· «*Δόξα*».

Ὁ β΄ χορὸς· «*Καὶ νῦν*».

Ὁ α΄ χορὸς· τὸ γ΄ ἰδιόμελον· «*Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος*»⁹.

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων ὁ διάκονος (ἢ ἀπουσία τούτου ὁ ἱερεὺς)

9. Ἡ τάξις αὕτη τῆς ψαλμοφδίας τῶν ἰδιομέλων τηρεῖται καὶ εἰς τὰς ἐπομένους ὥρας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὴν Γ΄ καὶ Θ΄ Ὑμνολογίαν, τῶν ἰδιομέλων ἄρχεται ὁ β΄ χορὸς, ἐνῶ εἰς τὸ β΄ ἰδιόμελον προτάσσεται ὁ ἕτερος στίχος· «*Εἶδοσάν σε ὕδατα*».

Κατ' ἀρχαίαν τάξιν (βλ. καὶ *Μηναῖον*) πάντα τὰ ἰδιόμελα τῶν ὥρων, πλὴν τοῦ δοξαστικοῦ τῆς Θ΄ ὥρας, δευτεροῦνται. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως, χάριν συντομίας, πάντα τὰ ἰδιόμελα ψάλλονται ἅπαξ, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη.

θυμῆναι τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὑδρας Γ', ς' καὶ Θ'. Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκειμένον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὑδραίας Πύλης. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ὡς ἐν τοῖς ῥείθροις*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ν'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*» καὶ ἡ εὐχή· «*Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑδρα Γ'

Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὑδρας. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν ..., Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι ὁ Θεὸς*» (γ'), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα· «*Ἀπεστρέφετό ποτε*». Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*». Οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν προγραφεῖσαν τάξιν, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ. Εἰς τὸ β' ἰδιόμελον, ὁ στίχος· «*Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν*». Τὸ προκειμένον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός*» κ.λπ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑδρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Θεέ*», ἄρχεται ἡ

Ὑδρα ς'

Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς ς' Ὑδρας. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν ..., Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι ὁ Θεός*» (γ'), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα· «*Ἀπεστρέφετό ποτε*». Καὶ νῦν· «*Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν*». Οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ. Εἰς τὸ β' ἰδιόμελον ὁ στίχος· «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου*». Τὸ προκειμένον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*» κ.λπ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑδρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*», ἄρχεται ἡ

Ὑδρα Θ'

Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς τῆς Θ' Ὑδρας. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν ..., Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι ὁ Θεός*» (γ'), «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα· «*Ἀπεστρέφετό ποτε*».

Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Ὁ β' χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν», ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Ὅτε πρὸς αὐτόν», τὸ τέλος τοῦ ὁποίου· «... σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα», ὁ β'· «Καὶ νῦν», καὶ ὁ κανονάρχης, στὰς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀπαμένην». (Ὁ πρῶτος καὶ ὁ προτελευταῖος στίχος· «Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν», λέγονται ἐκ γ'). Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· «Μὴ δὴ παραδόῃς» κ.λπ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη μικρὰν ἀπόλυσιν¹⁰. Ἐν συνεχείᾳ τελοῦνται ὁ

Μέγας Ἑσπερινὸς τῶν Θεοφανείων καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἄρχεται διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς». Προοιμακός. Εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα. Δόξα, καὶ νῦν· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹¹. «Φῶς ἱλαρόν».

Εὐθύς τὸ Α' ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα) ὁλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει», ἀπαγγελλομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον.

Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ Ε' ἀνάγνωσμα· «Εἶπεν Ἡλίας». Μετ' αὐτὸ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τοῦ τροπαρίου· «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα) ὁλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς καὶ ἐν

10. Ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ παραλείπονται. Ἐὰν ὅμως λεχθοῦν, παραλείπονται τὸ «Πιστεύω», τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τὸ «Εὐλογίσω τὸν Κύριον», διότι θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν θεϊαν Λειτουργίαν.

11. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

συνεχεία οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι», ἀπαγγελλομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον.

Εὐθὺς τὸ 5' ἀνάγνωσμα· «Παρεγένετο Νεεμάν»¹².

Εἶτα· «Τοῦ Κυρίου δεπθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ψάλλεται τὸ τρισάγιον.

Ἀπόστολος· «Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν» (Α' Κορ. θ' 19 – 27).

Εὐαγγέλιον· «Ὡς ἔτει πεντεκαδεκάτῳ» (Λουκ. γ' 1 – 18).

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθὰμβωνον εὐχὴν, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τῷ Ἱερατικῷ διάταξιν, ὡς ἀκολούθως·

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων», ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ θυματοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ· ὁ δὲ διάκονος θυμῷ τρεῖς κύκλῳ τὴν κολυμβήθραν.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, ἀναγινώσκονται αἱ 3 προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά, ὁ δὲ ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Πληρωθείσης τῆς συναπτῆς, ὁ ἱερεὺς λέγει εὐθὺς τὴν εὐχὴν· «Μέγας εἶ, Κύριε» (τὸ προοίμιον τῆς εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ· «Τριάς ὑπερούσιε» δὲν ἀναγινώσκεται τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων, ἀλλὰ μόνον τὴν κυριώνυμον ἡμέραν), ἐπαναλαμβάνων τρεῖς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, τῶν χορῶν ἀποκρινομένων διὰ τοῦ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Τρεῖς ἐπαναλαμβάνει καὶ τὰς φράσεις· «Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε βασιλεῦ» καὶ· «Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα», τῶν χορῶν ἀποκρινομένων διὰ τοῦ «Ἀμήν».

12. Τὰ λοιπὰ ἀναγνώσματα παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς τὸ «*Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν*» καὶ τὴν εὐχὴν· «*Κλῖνον, Κύριε*». Καὶ εὐθύς, βαπτίζων τὸν Τίμιον Σταυρόν, ψάλλει τὸ «*Ὡς ἔνθα ἡ βαπτισμὸς σου*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ δῖς. Ἐπειτα ραντίζει τὸν λαόν, ψάλλων τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «*Ὡς τοῖς ῥείθροις*». Εἴτα, ἀσπαζομένων τῶν πιστῶν τὸν τίμιον σταυρόν καὶ ραντιζομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

«*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς. Εἴτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ὡς ἔνθα ἡ βαπτισμὸς σου*» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὡρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκιον· «*Ὡς ἔνθα ἡ βαπτισμὸς σου*» (τρὶς).

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*».

Στίχος· «*Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;*».

Εὐαγγέλιον Ὡρθρου, τῆς ἑορτῆς· «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ*» (Μάρκ. α' 9 – 11).

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «*Τὰ σύμπαντα σήμερον*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «*Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί*».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν εἰς 4 ἕκαστος. Οἱ εἰρμοὶ ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τοῦ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ὥδης: ἡ ὑπακοή· «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*».

Ἀφ' ὧς ὁδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι (διπλαῖ): «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὸν α' κανόνα·

1. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων». «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*».
2. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι». «*Δαυὶδ πάρεσο πνεύματι*».
3. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα». «*Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε*».
4. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῶας φωνῆς μαρτυρηθέντα». «*Συντηρώμεθα χάριτι*».

Διὰ τὸν β', ἱαμβικόν, κανόνα.

5. «Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου». «*Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».
6. «Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου». «*Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».
7. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος». «*Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ*».
8. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας». «*Χρίεις τελειῶν*».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον: «*Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ*» (τρὶς).

Αἵνοι: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «*Φῶς ἐκ φωτός*» εἰς 6.

Δόξα· «*Νάματα ἰορδάνεια*». Καὶ νῦν· «*Σήμερον ὁ Χριστός*», μέχρι τοῦ «*... ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν*».

Δοξολογία μεγάλη. Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ «*Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὁφθέντι καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον*». Ἀπολυτίκιον· «*Ὡς Ἰορδάνῃ*».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α΄

«Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ, ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες,

καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς*».

«Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς*».

«Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς*».

«Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς*».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*».

«Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*».

«Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*».

Εἰσοδικόν· «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα*».

Ἀπολυτίκιον· «*Ὡς Ἰορδάνῃ*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

Ἀπόστολος, τῆς ἑορτῆς· «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11–14, γ' 47).

Εὐαγγέλιον, τῆς ἑορτῆς· «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας*» (Ματθ. γ' 13 – 17).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*».

Κοινωνικόν· «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις Ἀλληλούϊα*».

Ἀντὶ τοῦ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Ὡς Ἰορδάνῃ*».

Μετὰ τὸ «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ*», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «*Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Μετὰ τὴν ὀπισθὰμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα· «*Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων*» καὶ τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς ὡς καὶ ἐν τῇ παραιομῇ τῶν Φώτων¹³. Σήμερον ἀναγινώσκεται καὶ τὸ προοίμιον τῆς εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ· «*Τριάς ὑπερούσιε*». Ὅταν δὲ ὁ ἱερεὺς ραντίσῃ τὸν λαόν, ψάλλει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

«*Εἶπεν τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ). Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τῇ Θ' Ὥρᾳ

Ἀπολυτίκιον· «*Ὡς Ἰορδάνῃ*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» καὶ τοῦ Προδρόμου τὰ

13. Ἀκολουθεῖται ἐνταῦθα ἡ νεωτέρα ἐνοριακὴ πρᾶξις πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν. Ἡ κανονικὴ τάξις θέλει ὅπως ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τελῆται μετὰ τὸ Ἀσματικὸν τῆς Δοξολογίας.

3 προσόμοια· «*Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ*». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἐνσαρκε λύχνε*». Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί*». Εἴσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια· «*Ὡς εἶδέ σε, Δέσποτα*». Δόξα· «*Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστής*». Καὶ νῦν· «*Δεῦτε μιμησώμεθα*». Ἀπολυτίκια· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Δόξα· «*Μνήμη δικαίου*». Καὶ νῦν· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου*».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· «*Μνήμη δικαίου*» καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ τοῦ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ (ἡ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί· «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθὲς καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ (ἡ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*». Ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Τὰ ἐξαποστειλάρια, οἱ αἵνοι καὶ τὰ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθὲς διὰ τοῦ «*Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ*», καὶ τὸ «*Μνήμη δικαίου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ «*Μνήμη δικαίου*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου,

τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστόν»¹⁴. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ...», Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν» Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ». Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Γεωργίου Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Η'

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν Ἰορδάνῃ». Δόξα· «Μνήμη δικαίου».

Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α' ἡχου 4, τῆς ἑορτῆς τὰ 3 πρῶτα ἑσπέρια ἰδιόμελα· «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ὁσίου· «Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν».

Δόξα, τὸ «Δόξα» τῆς ἑορτῆς· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἡχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ «Καὶ νῦν» τῆς ἑορτῆς· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

14. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν τρισάγιον.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. α' καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Τρισάγιον, «Ὑψὺς Ὑψίστη» καὶ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ώρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ὑψὺς Ὑψίστη».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (8 Ἰανουαρίου).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἔθνου (Η') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἐορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ὁσίου Γεωργίου ἄνευ εἰρμῶν.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· «Ἐπεφάνης σήμερον» καὶ τὸ μεθέορτον κάθισμα· «Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας».

Ἀφ' ε' ὥδης: κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν τῆς ἐορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα: «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω». «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τὸ Η' ἔθνον· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα». Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὑψὺς Ὑψίστη», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος, Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «*Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν*»
(*Εφεσ.* δ' 7 – 13).

Εὐαγγέλιον, Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «*Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης*»
(*Ματθ.* δ' 12 – 17).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Μετὰ τὸ «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί*», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «*Πληρωθήτω*
τὸ στόμα ἡμῶν».

«*Εἶη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. *Ματθαίου*.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πολυεύκτου μάρτυρος, Εὐστρατίου ὁσίου, Παρθένας τῆς Ἑδεσσαίας νεομάρτυρος (†1375).

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον.

10. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ἐὰν ἐορτάζηται ὁ ἅγιος Γρηγόριος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου (ζήτει ἀμφοτέρω τῇ 13ῃ Νοεμβρίου), εἰ δ' ἄλλως, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου ὁσίου, Βιταλίου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου (ζήτει τῇ 18ῃ Ἰαν., *Ἐβρ.* ιγ' 7 – 16) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (ζήτει τῇ 5ῃ Δεκ., *Ματθ.* ια' 27 – 30). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

12. ΠΕΜΠΤΗ. Τατιανῆς μάρτυρος, Εὐανθίας, Πέτρου Ἀβεσαλαμίτου μάρτυρος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων, Ἀγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾧ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου), ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὅρθρῳ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (10 ΛΕΠΡΩΝ). Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου Καλυβίτου ὁσίων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Θ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ὡς ἐν Ἰορδάνῃ*».

Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Παύλου· «*Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, πάτερ*» καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Ἰωάννου· «*Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, κόσμου*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου· «*Ἀρνησάμενος κόσμον*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β'· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ὅσιε πάτερ*».

Καὶ νῦν· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου· «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Τοῦ κόσμου τὰ τερπνά».

Δόξα· «Πλοῦτον ἐπίκληρον». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Ὡς ἀγεώργητος».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Θ' ἀναστάσιμον· «Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα», τὰ τοῦ Μηναίου· «Μεθέξει θεούμενος», «Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Βουλῆς μεγάλης ἄγγελον».

Αἱνοί: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ Θ' ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς Κυριακῆς (βλ. εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις).

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», τοῦ ἁγίου «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ μήτρان παρθενικὴν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος, Κυριακῆς ΚΘ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κολ. γ' 4 – 11).

Εὐαγγέλιον, Κυριακῆς IB' Λουκᾶ (10 Λεπρῶν)· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ» (Λουκ. ιζ' 12 – 19).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

«Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι AB' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ID' ἐβδ. Ματθαίου.

Σημείωσις: Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 9ης Φεβρουαρίου, ψάλλονται καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» καὶ κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· «Ὁ μήτρان παρθενικὴν», ἐκτὸς τῆς 1ης Φεβρουαρίου, ἐν ᾗ ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Ἀντωνίου τοῦ νέου ὁσίου, Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ φ: Εὐαγγέλιον· «Πάντα μοι παρεδόθη» (Ματθ. ια' 27 – 30). (Λειτουργία 5ης Δεκεμβρίου). Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (βλ. εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις). Κοντάκιον· «Ὁ μήτρان παρθενικὴν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου· «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» (6η Δεκεμβρίου) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως· «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (17η Ἰανουαρίου). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ϕ: καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτρان παρθενικὴν*». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων· «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Εβρ. ιγ' 7 – 16) καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως (Ματθ. ε' 14 – 19) (18ῃ Ἰαν.) Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Μακαρίου Ἀλεξανδρείας ὁσίων, Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ϕ: Εὐαγγέλιον· «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Ματθ. ια' 27–30) (Λειτουργία 5ης Δεκεμβρίου). Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτρان παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος, Ἀγνῆς μάρτυρος, Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ. Τιμοθέου ἀποστόλου, Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· τοῦ ὁσίου· «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*». Δόξα, τοῦ μάρτυρος· «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*».

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου· «*Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστός ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου·
«*Ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς*» καὶ τὰ 3 τοῦ μάρτυρος· «*Τοῦ κόσμου
τὰ πέρατα τὰ σά*».

Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Τῷ Θεῷ προωρισμένος*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ μάρτυρος· «*Ἐμεγάλυνας Χριστέ*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ θαύματος καινοῦ*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», τοῦ ἀποστόλου· «*Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς*». Δόξα, τοῦ μάρτυρος· «*Τῶν μαρτύρων τὸ κλέος*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ *Μηναίου*.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὰ καθίσματα· «*Τοῖς θείοις χαρίσμασιν*». Δόξα· «*Ἐν δόξῃ τελειότητος*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ἐκαίνισας, ἄχραντε*».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία: «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ*».

Ἐξαποστειλάρια: τό Γ' ἀναστάσιμον· «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τοῦ Μηναίου·
 «*Δυὰς φωτοειδέστατος*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Πανάμωμε Μητρόθεε*».
 Αἱνοί: τὰ ἀναστάσιμα.
 Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν· «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευ-
 λογημένη*».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.
 Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».
 Ἀπολυτίκια· «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς*»,
 «*Τῶν μαρτύρων τὸ κλέος*», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
 Κοντάκιον· «*Ὁ μήτρان παρθενικὴν*». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΑΒ' Ἐπιστολῶν· «*Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ
 λόγος*» (Α' Τιμ. δ' 9 - 15).
 Εὐαγγέλιον, Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ· «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς
 τὴν Ἱεριχὼ*» (Λουκ. ιθ' 1 - 10).
 Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».
 Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».
 Μετὰ τὸ «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί*», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «*Πληρωθήτω
 τὸ στόμα ἡμῶν*».
 «*Εἰπὲν τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».
 Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΑΓ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγ-
 γέλια ΙΕ' ἑβδ. Ματθαίου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

24. ΤΡΙΤΗ. Ἐένης ὁσίας, Βαβύλα ἱερομάρτυρος, Φίλωνος καὶ Θεοπρό-
 βου ἐπισκόπων Καρπασίου, ἀνάμνησις τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυ-
 μαστῆς διασώσεως τοῦ ἁγίου Νεοφύτου κατὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς
 ἀνωτέρας Ἐγκλείστρας.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῆς Θεοσημείας καὶ τοῦ ἁγίου Φίλωνος εὐρίσκονται εἰς τὰ
Κύπρια Μηναῖα.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: εἰς τὰ ἐσπέρια ψάλλονται οἱ δύο σειρὲς τῶν προσομοίων εἰς 6.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εὐαγγέλιον 13ης Νοεμβρίου. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (σελ.). Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (ζήτει ἀμφότερα τῇ 13ῃ Νοεμβρίου). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Δημητριάνου ἐπισκόπου Ταμασοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητριάνου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: εἰς τὰ ἐσπέρια ψάλλονται αἱ δύο σειραὶ τῶν προσομοίων εἰς 6.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εὐαγγέλιον 13ης Νοεμβρίου. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (ζήτει ἀμφότερα τῇ 13ῃ Νοεμβρίου). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Παλλαδίου, Ἰακώβου ὁσίων.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χαναναίας). Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν ΙΑ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· τοῦ ὁσίου· *«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς».*

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου· *«Τὴν ὥραν αἰεί».*

Ἀπόλυσις (μικρά)· *«Χριστὸς ὁ ἀληθινός».*

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου· *«Θεολόγων ἀκρότητος».*

Δόξα, τοῦ ἁγίου· *«Θεοφόρε Ἰγνάτιε».* Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· *«Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».*

Εἵσοδος· *«Φῶς ἰλαρόν»* καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· *«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».*

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· *«Ὡ τῆς στερεῶς».* Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· *«Ἰδοὺ πεπλήρωται».*

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· *«Ἐξ ὕψους κατήλθες».* Δόξα, τοῦ ἁγίου· *«Καὶ τρόπων μέτοχος».* Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· *«Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».*

Ἀπόλυσις· *«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».*

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, τὰ τριαδικά· *«Ἄξιόν ἐστιν»*, τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ΙΑ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*· *«Θεῖῳ πνεύματι πεφωτισμένος».* Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· *«Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη».*

Ἀφ' ὧδης: κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ ἁγίου· «Τοὺς πόθῳ ἐορτάζοντας» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι».

Αἱνοί: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ ΙΑ' ἐωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτικά· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Καὶ τρόπων μέτοχος», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζώντος» (Β' Κορ. 5' 16 – 5' 1).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Ματθ. 15' 21 – 28).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», ὁ β' χορὸς εἰς ἦχον β' τὸ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

«Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ι5' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ι5' ἐβδ. Ματθαίου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*».
 Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ πλ. δ' ἤχου.
 Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός.
 Ἑσπέρια: τὰ 4 προσόμοια τῶν ἁγίων· «*Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα*» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.
 Δόξα· «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*». Καὶ νῦν· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».
 Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.
 Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «*Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς*».
 Δόξα· «*Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων χορεύσωμεν*». Καὶ νῦν· «*Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων προκύψασα*»¹⁵.
 «*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκια: «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας*». Δόξα· τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».
 Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων, τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*».

Ὅρθρος

Ἑξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
 Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
 Προκείμενον· «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται*».
 Στίχος· «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*».

15. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει «Καὶ νῦν» τὸ θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*» μᾶλλον χάριν συντομίας.

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: τῶν ἱεραρχῶν· «*Εγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9 – 16).
 Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «*Ταῖς τῶν διδασκάλων*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις*».
 Κανόνες: τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ οἱ δύο τῶν ἱεραρχῶν ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*».
 Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.
 Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας¹⁶.
 Καταβασίαι: «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».
 Ἡ Τιμιωτέρα: Εἰς ἥχον β' καὶ ἀκολουθῶς ἡ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου (ὁ εἰρμὸς δις καὶ ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια ἅπαξ μετὰ στίχου· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*») καὶ ἡ θ' ὥδῃ τῶν δύο κανόνων τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.
 Καταβασία· «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ*».
 Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῶν ἁγίων· «*Τὰ τοῦ φωτός δοχεῖα*» καὶ «*Ἡ ἐνιαία θεότης*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Χρυσοπλοκάτατε πύργε*».
 Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια· «*Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι*».
 Δόξα· «*Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν*». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Σήμερον ὁ Χριστός*».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.
 Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».
 Ἀπολυτίκια· «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
 Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*».
 Ἀπόστολος τῶν ἁγίων· «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν*» (Εβρ. ιγ' 7 – 16).
 Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων· «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ματθ. ε' 14 – 19).

16. Ἐκ τῶν πολλῶν στίχων τοῦ συναξαρίου διὰ τοὺς ἁγίους εἶναι δυνατόν, χάριν συντομίας, νὰ ἀναγνωσθοῦν οἱ δύο πρῶτοι καὶ ὁ τελευταῖος, ὡς ἑξῆς:

«*Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
 φῶς τρισολαμπὲς πηγάσαντας ἐν βίῳ.
 Λάμπεν ἐνὶ τριακοστῇ Χρυσοτρισίλιος αἶγλη*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Μετὰ τὸ «*Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί*», ὁ β' χορὸς εἰς ἧχον β' τὸ «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

«*Εἶπ τὸ ὄνομα*». Απόλυσις.

31. ΤΡΙΤΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων, Ἡλία Ἀρδούνη νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Πρὸς λαμπρότερον ἑορτασμὸν τῶν ἀγίων, ἡ ἀκολουθία δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*» καὶ γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν· «*Σκέπη καὶ ἀντίληψις*». Ἀπολυτίκια· «*Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου μαρτύρων*» (πλ. α'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Χαῖρε πύλη Κυρίου*».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: «*Θεὸς Κύριος*» καὶ ἀπολυτίκια· «*Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου μαρτύρων*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*». Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τοὺς αἶνους, Καὶ νῦν· «*Οὐκ ἀποκρύπτω*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου μαρτύρων*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων (1 Νοεμ., *Α' Κορ.* ιβ' 27 – ιγ' 8) καὶ (31 Ἰαν., *Ματθ.* ι' 1 – 8). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».